

๔. ข้อมติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Resolution on Environment and Climate Change) เสนอโดยชิลี ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลีและเม็กซิโก

ที่ประชุมตระหนักว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาระดับโลก และเป็นปัญหาหนึ่งที่มีความท้าทายรุนแรงมากที่สุดต่อมนุษยชาติ และระลึกถึงข้อมติที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเหล่านี้ที่รับรองในการประชุมประจำปี APPF ที่ผ่านมา รวมถึงอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change - UNFCCC) ในหลักการความรับผิดชอบร่วมกันแต่มีระดับความรับผิดชอบแตกต่างกัน ตลอดจนข้อมติที่รับรองในการประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๑๔ (กรุงไนโรบี ๒๕๔๙) และการประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๒๐ (กรุงแอดดิสอาบาบา ๒๕๕๒) เกี่ยวกับบทบาทของรัฐสภาในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและการจัดการความเสี่ยงของสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การพัฒนาที่ยั่งยืนและพลังงานทดแทน ที่ประชุมยังยินดีต่อความพยายามอันแรงกล้าของประชาคมระหว่างประเทศผ่านทางการประชุม เช่น การปรึกษาหารือของประธานรัฐสภาในการประชุม G 20 ณ กรุงโซล เมื่อปี ๒๕๕๔ การประชุมสุดยอด G 8 ณ เมือง Deauville การประชุมภาคีอนุสัญญาความหลากหลายทางชีวภาพ ครั้งที่ ๑๐ (Convention on Biological Diversity - CBD/ Conference of the Parties - COP10) การประชุม COP ครั้งที่ ๕ ซึ่งเป็นการประชุมภาคีพิธีสารคาร์ทาจีนาด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ (COP - MOP ครั้งที่ ๕) การประชุมกรอบการเจรจาความร่วมมือเอเชีย การประชุมเวทีเศรษฐกิจมหภาคของผู้นำประเทศว่าด้วยพลังงานและภูมิอากาศ รวมทั้งการประชุมภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๑๗ (UNFCCC - COP ครั้งที่ ๑๗) และการประชุมภาคี ครั้งที่ ๗ ซึ่งเป็นการประชุมภาคีพิธีสารเกียวโต (UNFCCC - CMP ครั้งที่ ๗) ณ นครเดอร์บัน ที่ประชุมยังเน้นย้ำถึงบทบาทสำคัญของข้อตกลงแคนคูนที่รับรองในการประชุมภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๑๖ (COP ครั้งที่ ๑๖) ซึ่งรวมองค์ประกอบที่สำคัญในลักษณะที่สมดุล นอกจากนี้ที่ประชุมยังระลึกถึงการตัดสินใจของประเทศเอเชียและแปซิฟิกในความพยายามต่อข้อมติปัญหาที่จริงจังและเร่งด่วนเหล่านี้ ซึ่งประชาคมระหว่างประเทศควรจะจัดการกับปัญหาดังกล่าว

ในส่วนของการแก้ไข ที่ประชุมยินดีต่อผลการประชุม COP ครั้งที่ ๑๗ ซึ่งขยายความแนวทางไปสู่กรอบการทำงานด้านกฎหมายภายใต้ UNFCCC ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นและตระหนักว่า UNFCCC เป็นพื้นฐานที่เป็นเอกฉันท์และเป็นกฎหมายสำหรับความพยายามของประชาคมระหว่างประเทศในการแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งเรียกร้องประเทศสมาชิกให้น้อมรับต่อผลการประชุม COP ครั้งที่ ๑๗ ซึ่งภาคีเห็นร่วมกันในการวางพื้นฐานกองทุนสภาพอากาศสีเขียว (Green Climate Fund) และแนวทางด้านมาตรการ การรายงานและการพิสูจน์ความจริง (Measurement, Reporting and Verification - MRV) และเสริมสร้างความร่วมมือเพื่อการปฏิบัติการตามข้อตกลงแคนคูนที่เห็นร่วมกันในการประชุม COP ครั้งที่ ๑๖ อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ที่ประชุมยังเรียกร้องให้ดำเนินการไปสู่การลงทะเบียนจัดทำแผนปฏิบัติการแห่งชาติในการลดก๊าซอย่างเหมาะสม (Nationally Appropriate Mitigation Actions - NAMA) โดยเป็นกลไกที่ประเทศกำลังพัฒนาสามารถได้รับการรับรู้จากนานาชาติในการดำเนินการโดยสมัครใจเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและได้รับการสนับสนุนทางการเงินและเทคโนโลยีที่จำเป็นที่ประชุมยังตระหนักถึงความสำคัญของการสนับสนุนทางการเงินและเทคโนโลยีในการปรับตัวของประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะกลุ่มประเทศแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และประเทศหมู่เกาะขนาดเล็กที่กำลังพัฒนาซึ่งมีความเสี่ยงมากที่สุดต่อผลกระทบด้านลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และดำเนินงานร่วมกันไปสู่การเสริมสร้างความสามารถของประเทศกำลังพัฒนาในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ที่ประชุมยังสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาเพื่อให้บรรลุการเติบโตในการลดคาร์บอนของโลกในฐานะวิธีการในการแก้ไขประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพโดยระดมเทคโนโลยี ตลาดและการเงินผ่านความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนเพื่อเป็นการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่ประชุมยังสนับสนุน

การขยายการใช้พลังงานทดแทนในระดับโลก (พลังงานลม ชีวมวลและก๊าซชีวภาพ ไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ และพลังงานแสงอาทิตย์ ไฟฟ้าพลังน้ำและพลังงานความร้อนใต้พิภพ) เป็นแหล่งพลังงานหลักในการจัดหาพลังงาน เนื่องจากพลังงานทดแทนเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการเสริมสร้างการผลิตพลังงานคาร์บอนต่ำ ตลอดจนลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งทำให้เกิดความพอเพียงด้านพลังงานและความมั่นคงในการจัดหา การลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงซากดึกดำบรรพ์ และแหล่งแร่ธรรมชาติ (ยูเรเนียม) และช่วยในการกระตุ้นเศรษฐกิจของภูมิภาคและการรักษาตำแหน่งงานโดยการพึ่งพิงแหล่งพลังงานในท้องถิ่น ท้ายสุดที่ประชุมได้สนับสนุนการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอตามผลการประชุม CBD - COP ครั้งที่ ๑๐ และการประชุม COP - MOP ครั้งที่ ๕ รวมทั้งแผนยุทธศาสตร์เพื่อความหลากหลายทางชีวภาพ ๒๕๕๔ - ๒๕๖๓ (“เป้าหมายไอจี”) พิธีสารนาโงยาว่าด้วยการเข้าถึงแหล่งพันธุศาสตร์และการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ที่ยุติธรรมและเท่าเทียมกันที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ ตลอดจนพิธีสารเสริมนาโงยา-กัวลาแลมเปอร์ว่าด้วยการรับมือและการชดเชย
